

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 9 er der alene som følge af varmesynslovens tilskudsordning investeret mere end 10 mia kr. i energibesparende foranstaltninger, der har resulteret i store samfundsøkonomiske besparelser.

Med hensyn til investeringsbehovet indenfor boligområdet kan det anslås, at det samlede resterende investeringsbehov i dag (i 1985-kr.) udgør omkring 25 mia kr. fordelt med ca. 17 mia kr. for ejerboliger og ca. 8 mia kr. for udlejningsboliger. Dette skøn er baseret på energikonsultsekretariatets statistik for de indsendte varmesynsrapporter, og det er forudsat, at de foreslåede energibesparende foranstaltninger på de varmesynede boliger svarer til behovet for de øvrige boliger.

Hertil kommer behovet for investeringer i øvrige sektorer (erhverv og offentlige bygninger m.v.), hvor det for de offentlige bygningers vedkommende er anslået at investeingsbehovet i dag udgør omkring 3 mia kr.

En nærmere vurdering af, hvilke besparelser indenfor rumopvarmningsområdet forskellige initiativer allerede har medført, er behæftet med betydelig usikkerhed, men følgende elementer indgår med forskellig vægt i det samlede resultat:

- energibesparende foranstaltninger med statstilskud,
- energibesparende foranstaltninger i øvrigt, derunder foranstaltninger i offentlige bygninger og »gør-det-selv«-foranstaltninger,
- nybyggeriets højere standard,
- forbedret effektivitet i det samlede opvarmningssystem på grund af bedre nyttevirkning i fyringsanlæg og omlægning af energiforsyning til kraftvarme og
- forbrugernes energibevidste adfærd.

Men selv om den tilskudsordning til boliger, der var indeholdt i varmesynsloven, er udløbet med udgangen af 1984, er det ikke ensbetydende med, at der ikke fortsat tages initiativer med henblik på at indvinde endnu ikke realiserede besparelser.

Varmesynsloven indeholder således en principiel målsætning om, at alle bygninger opført før 1. februar 1979, såvel erhvervs- som boligbebyggelse, så vidt muligt skal bringes i energiøkonomisk rimelig stand. Denne målsætning søges for privat byggeri bl.a. tilgodeset gennem regler om varmesyn ved salg af bygninger, der sælges efter 1. januar 1985. Reglerne herom gælder principielt for alle bygninger, men der er bl.a. foretaget undtagelser for ejerlejligheder, sommerhuse og uopvarmede bygninger. Hensigten med bestemmelsen er at bringe en bygnings energiøkonomi frem som en del af beslutningsgrundlaget forud for indgåelse af handel om fast ejendom. Boligministeriet følger, som det også fremgår af besvarelsen af spørgsmål 9 udviklingen i antallet af varmesyn med henblik på en evaluering af, om en stramning af bestemmelsen kan vise sig nødvendig.

Varmesynsloven indeholder også regler om de offentlige bygninger, såvel kommunale og amtskommunale som statslige.

Disse bygninger skal ifølge varmesynsloven så vidt muligt bringes energiøkonomisk på niveau med nybyggeriet inden udgangen af 1989, hvorfor de offentlige myndigheder i løbet af 1985 skal planlægge, hvordan de vil gennemføre de nødvendige energiarbejder, og hvor meget det vil koste. Da mange kommuner, amtskommuner og ministerier allerede i 1982 udarbejdede planer for gennemførelse af de energibesparende arbejder, vil planerne her alene skulle ajourføres. Boligministeriet skal orienteres om resultatet inden 1. januar 1986, og på baggrund af den indberetning vil investeringsbehovet kunne revideres.

Med varmesynsloven blev der skabt en egentlig målsætning for energibesparelser i offentlige bygninger, og først fra 1982 er der stillet krav om planlægning af denne indsats.

Efter at kommuner, amtskommuner og statslige styrelser havde gennemført planlægningsarbejdet i 1982, opgjorde boligministeriet det samlede investeringsbehov i offentlige bygninger til ca. 3,7 mia kr., fordelt med ca. 2 mia kr. i kommunale bygninger, ca. 0,5 mia kr. i amtskommunale bygninger og resten, godt 1 mia kr., i de statslige bygninger.

Resultatet af indberetningen viste også, at kommunerne først og fremmest har behov for at investere i skoler, mens amtskommunerne tilsvarende skal investere i hospitaler.